

F R E N D E R.

104700

1. N.S. er ingen fremmed organisasjon alle kjenner den enten fra den gode eller fra ryktenes og bakvaskernes side,
2. men vi er klar over at de politiske drøvtyggere vil gjøre alt, benytte alle midler saasom skjeldsord, bakvaskelse og lignende for at overskygge sin daarlige og svarte samvittighet.
3. Den taaler ikke lyset saa den forsöker at dekke over lyset saa godt, dem kan. *Det fælder at holde folk Blinde paa utplyndringen*
4. All historie kan fortelle om kamper som opstaar om gamle og nye ider. (Henv. Luther, kristendom etc.) Men det nye som ligger i tiden lot sig ikke tie ihjel, lot sig ikke skjelle ihjel, lot sig ikke trampe ihjel eller bröle ihjel ved "röd front"rop.
5. Fornuften og solidariteten skal og maa seire.
6. Om de politiske partier forsöker at holde stiäling ved fusk og fanteri skal de allikevel engang komme i taarhet til skrekk og advarsel for andre i eftertiden, en dag blir nok det norske folk lei partikjevlät og enes i entanke - i den ene tanke-solidaritet og rettferd. HVEM BETALER KALASET - saasom streiker lockouter og de store organisasjons lönninger.
7. La Arbeiderbladet fortelle og de forteller: "En arbeider skattes paa öret han kan ikke stikke fortjenesten under stolen, han kan ikke luren unna og samtidig han blir tatt paa öret, og saa nevner den samtidig en del skattesnytere, gaardbrukere, industriherrer og handelsfolk." *forsöke*
8. La oss denne gang gi Arbeiderbladet rett, og jeg spør igjen- MEN HVEM BETALER MILLIONKALASET.
9. Lat oss i likket med Arbeiderbladene si arbeiderne.
10. Men har den norske arbeiderbefolkning raad og anledning til ensaa ator luksus som at holde dette höie spillet gaaende.
11. Ja siger du.- streik er arbeidernes eneste vaapen, hvordan vilde den norske arbeiderklasse staat idag hvis den ikke hadde benyttet dette.
12. Vi i N. S. fornekter ikke at arbeiderbevegelsen har hat sin misjon imot kapitalismen, men nu gavner den ikke lenger, nu nytter ikke at mann sta mot mann, arbeider mot arbeidsgiver eller arbeidsgiver mot arbeider, kort skkt vekk mot klassekampen, la oss sette skulder mot skulder og löfte i flokk.
13. La oss se litt paa fortjenesten og hvad en arbeider har opnaad i de sidste aar, La oss sette op ett regnestykke: Vi tar ett eksempel: en arbeider tjener femti kroner uken.
ett bröd koster femti öre
tre pölser koster femti öre
en simpel dress koster 50.- kroner
husleie koster 50.- "
skatt " 50.- " kvartalet.

14. Saa streikes der ett halvt aar for ikke at sies lenger saa opnaar man riktignokk ett tillegg til kroner seksti pr. uke. Umiddelbart efter faar du ett brev fra bakeren som lyder saaledes: "Paa grund av svennens forhøielse i lønn ser vi oss idag nødsaget til at forhøie brødpriisen til 60 øre for ikke at si 65 øre, samme brev i samme skala faar du fra de andre leverandører. Skattevesenet undskylder sig med at funksjonærene har faat høiere lønn og finder det saaledes av samme grund at forhøielse av skattene er nødvendig. Dette gaar igjen gang paa gang. La oss saa stanse og se paa hvad de nu har opnaad efter en masse braak, tappet dem selv og den næring de lever av for en del unødvendige utgifter- og resultatet lik null. Undtat fagforeningskontingenten som stiger proporsjonelt med ukelønningen pluss en stor ekstrakontingent for at dekke kalaset.
15. Nettoen er fortjenesten--men av nettoen blir det intet igjen. Hvor likt er ikke dette ett middelalders middel, minner ikke dette meget om middelaldersk opgjør hvor to parter griper til ~~hver~~ hver sin kaarde i en duell og dem holder paa til den ene segner om, og den annen vinner ikke fordi han har noget rettmessig krav paa at vinne ^{ingen} men fordi han kan holde spillet lenger gaaende. En ting er sikkert at ~~ingen~~ gaar ikke skades løs ut av kampen.
16. Har vi ikke det samme idag? Ser vi ikke de samme kamper, de samme styrkeprøver den være sig fysisk eller økonomisk.
17. Er det ikke den part som har mest penger og som saaledes kan holde lenger ut som vinner.
18. Er ikke dette barbarien omigjen i en fornyet utgave?
19. Vi i N. S. hevder ikke at en arbeider skal vinne fordi at han kan ha utholdenhet til at streike i aarevis, men fordi han har RETT. Vi mener ikke at en arbeidsgiver skal vinne en lockout fordi han kan holde ut i aarevis- vi mener man skal seire fordi man har rett.
20. Lad oss ungdom- arbeider som arbeidsgiver, mann som kvinne gaa den nye tid imøte med fryd. Lad det gamle ordet komme igjen "Gi arbeideren det som arbeiderens er- gi arbeidsgiveren det som arbeidsgiverens er. La oss som brødre sammen bo, som kristne det kan seg søma. BORT MED KLASSEKAMPEN. Bort med hatets evangelium, la oss i stedet faa fordragelighet og rettferd istedenfor hammer ett kors. Istedenfor krav maa der ~~gis~~ ydes i det maal som vorherre har gitt oss. Vi husker godt historien om tjenerne som hadde faat sin talent utdelt - alle forskjellig- nogen paa smaa gaarder andre paa store, nogen fikk to sterke armer, andre ett godt hode.
21. Alle maatte svare efter den gave de hadde faat, har man faat meget saa kreves der meget. Vi vil at bønderne skal sitte fast ved sine gaarder- ikke bare fordi det er ett hjem, men fordi der er rygmarven i ett folk.
22. Vi vil ikke tillate i den nye stat odelsgaardene blir en handelsvare, men ett hjem for efterslekten.
23. Vi ser resultatene fra det frie spill at odelsbønderne blir tvunget i fra gaard og grund ene og alene for ett forfalsket systems skyld. Man har satt fot og stabilitet efter en klump som kalles for gyll. Denne kalvedans har ført den norske bondestand inn i ett uføre, man har overlaant gardene for at sette gullet i bankene, bankene har forvaltet dette som ventøs kan. Er det ikke nu paa tiden at man gaar bort fra den gamle mentalitet og begynner at spørre efter grund og realverdier i stedet for denne opkonstruerte gullverdi. Burde man ikke nu spørre hvad en ting kan gi før man kan fordre. Dette gjelder bondebruk som det gjelder industri, det er daarlig og uklok politik at tappe en brønn for mere vann end den kan gi, da blir den snart tørr selvom den er aldriig saa god, det samme gjelder

3.

uttapningen av gaardsbrukene , industrien og arbeideren, man kan ikke tvinge en bonde til at betale mer end avkastningen , en industri kan ikke tvinges til at betale større lønninger end avkastningen, en arbeider kan og ska ikke heller ha mindre end uttapningen, da gaar han trett, og en trett og utpint arbeider kan heller ikke yde sin del uten trivilighet.

24. La oss alle som en slutte oss op om den nye bevegelse, la oss atter faa se solen staa op efter en mørk , trist natt , la oss atter se en trivelig bonde.
25. Hjulene isving drevet i forstaaelse, la oss igjen se en arbeidsglad og tilfredsstillet arbeider, la oss atter se en livsglad ungdom.
26. Vi har sommersol nok, vi har sedejord nok, ~~la~~ bare vi- bare vi hadde kjerlighet nok. Fellesnyttan foran egennyttan . Alle for en en for alle. Vi e r ett rike vi s k a l bli ett folk.